

RICHARD WEBSTER

AURA

Naučte se auru vidět, číst, posílit a léčit

AURA

RICHARD WEBSTER

AURA

Naučte se auru vidět, číst, posílit a léčit

Richard Webster
THE COMPLETE BOOK OF AURAS
Learn to See, Read, Strengthen & Heal Aura

Copyright © 2010 by Richard Webster
All rights reserved
Translation © 2013 by Markéta Schubertová
Cover design © 2013 by Emil Křížka
Czech edition © 2013, 2013 (elektronická verzia) by NOXI, s. r. o.

Z anglického originálu přeložila Markéta Schubertová.
Redigovala Marie Sluková.
Obálku zhotovil Emil Křížka.
Vydalo vydavatelství NOXI, s. r. o., v Bratislavě v roce 2013
jako svou 58. publikaci v elektronické podobě.

ISBN 978-80-8111-180-8

OBSAH

Úvod	7
1 Co je aura?	15
2 Vnímání aury	25
3 Duha v každém z nás	35
4 Čakry	49
5 Naučte se auru vidět	77
6 Jak auru posilovat	97
7 Zdraví a aura	113
8 Jak pomocí aury dosáhnout svých cílů	127
9 Posílení víry pomocí aury	147
10 Proč se spokojit s průměrem?	161
11 Aura domácích mazlíčků	169
12 Čtení aury	177
Závěr	195
Doporučená literatura	197
Poznámky	200
Rejstřík	205

ÚVOD

Ve svém prvním zaměstnání jsem měl vedoucího, který byl známý tím, že vždy poznal, když některá kolegyně otěhotněla. Když k tomu došlo, hned to hlásil kolegům v kantýně a my jsme netrpělivě čekali, zda se jeho odhad potvrdí. A strefil se pokaždé. Když za týden, měsíc nebo i později mladá maminka oznámila, že je těhotná, ze všech stran se dozvěděla, že to už není žádná novinka. Když jsem toho byl svědkem poněkolkáté, chtěl jsem vědět, jak to dělá. Odpověděl, že těhotné ženy vydávají zvláštní záři, které si všimne na první pohled.

„Vidím to každou chvíli,“ řekl mi. „Jdu po ulici a dívám se po ženách. Poznám, jestli jsou smutné, zamilované nebo těhotné – jen podle záře kolem jejich obličeje. Je to jednoduché, to se může naučit každý.“

Můj šéf by se asi divil, kdyby věděl, že to, co viděl, byla *aura* těchto mladých žen. Pokud je mi známo, jeho zájem o toto téma nešel nikdy dál než poznat, zda je žena těhotná či ne, ale jisté je, že si vybudoval určitý stupeň vnímání aury.

Když se naučíte auru vnímat, budete moci dělat to, co můj bývalý nadřízený, a ještě mnohem víc. Schopnost vidět a vnímat auru váš život v mnoha směrech obohatí a umožní vám pomáhat ostatním daleko více než kdy dříve.

V dějinách lidstva se stále setkáváme s těmi, kteří mají schopnost vnímat auru. Pravděpodobně nejstarší vyobrazení aury najdeme na jeskynních malbách ve Val Camonica v severní Itálii. Jsou zde zobrazeny postavy se zvláštní pokrývkou hlavy. Někteří říkají, že malby jsou důkazem návštěvy mimozemské civilizace před několika tisíci lety. Protože se však zdá, jakoby některé postavy měly kolem hlavy plameny, je pravděpodobnější, že jsou na kresbách znázorněni lidé obklopeni aurou.

V Bibli najdeme alespoň tři zmínky o něčem, co by mohlo být aurou. Když Mojžíš sestoupil z hory a přinesl tabulky s *Desaterem*, jeho lidé si všimli, že je na něm něco jiného. „Když Áron a všichni Izraelci spatřili, jak Mojžíšovi září tvář, báli se k němu přistoupit.“ (Exodus 34:30) Při přeměně Krista si Matouš všiml, že „... jeho tvář zářila jako slunce a jeho šat byl oslnivě bílý“. (Matouš 17:2) Když byl Saul, později sv. Pavel, na cestě do Damašku, „náhle ho ozářilo světlo z nebe.“ (Skutky apoštolů 9:3)

Dávno předtím, než začali křesťanští umělci zobrazovat svaté, mučedníky a anděly ozdobené svatozáří, byli ve starém Egyptě, Řecku, Římě a Indii duchovně nejvyspělejší lidé zobrazováni se světelným kruhem kolem hlavy, upozorňujícím na jejich posvátnost. Také ve svatých knihách z tohoto období najdeme zmínky o aurách. Hildegarda von Bingen (1098–1179) byla možná první v tehdejší západní světě, kdo o aurách psal. Ve viděních se jí prý objevovaly zářící objekty. V křesťanských a především katolických textech se aura zmiňuje poměrně často. Ve 14. století, když kartouzský kněz Jan Tornerius nepřišel na mši, navštívil ho v jeho cele kostelník a všiml si jasné záře, která naplňovala místnost. Jednou prý světlo vystupující z blahoslaveného Jiljí z Assisi bylo tak silné, že zcela zastínilo zář Měsíce.¹

V 16. století švýcarský lékař a alchymista Paracelsus

(1493–1541) popsal auru jako „ohnivou kouli“. „Životní síla není v člověku uzavřená, ale září kolem něho jako svítící obal, který dosahuje dále od těla. Tyto polopřirozené paprsky lidské imaginace mohou mít hojivou, ale také škodlivou sílu. Mohou esenci života otrávit a přivolat nemoc nebo ji po znečištění znovu očistit a vrátit člověku zdraví.“²

O sto let později vlámský lékař a chemik Johann Baptista van Helmont (1580–1644) vytvořil teorii *magnale magnum*, podle níž lidské bytosti vydávají magnetické záření. Věřil, že by je bylo možné využít pro léčebné účely. Kromě toho byl přesvědčen o existenci duše, kterou nazýval *aura vitalis seminum*.

Emmanuel Swedenborg (1688–1772), švédský mystik a vědec, popsal auru ve svém spirituálním deníku takto: „Každého kromě tělesné schránky obklopuje ještě spirituální obal.“

V roce 1845 rakouský vědec baron Karl von Reichenbach (1788–1869), objevitel parafínu a kreosotu, popsal energii, kterou pojmenoval *ód* nebo *ódictá síla*. Zjistil, že některé citlivé osoby jsou schopné vidět mlhavé světlo vyzařující z pólů magnetů. To ho vedlo k dalším pokusům v zatemněné místnosti s pečlivě vybranými vnímavými jedinci. Testované osoby viděly jiskřičky, paprsky světla a plamínky vystupující z konečků prstů, rostlin, zvířat, magnetů a speciálních krystalů. Navzdory kritice, kterou jeho výzkum vyvolal, baron von Reichenbach v pokusech pokračoval a výsledky zveřejňoval až do své smrti.

V roce 1908 anglický lékař Walter J. Kilner (1847–1920) objevil, že lidskou auru je možné pozorovat přes desku obsahující dicyanin, barvivo vyráběné z uhelného dehtu. Dicyanin způsobil dočasnou krátkozrakost pozorující osoby a umožnil jí vidět záření v ultrafialové oblasti spektra. S touto diacyaninovou deskou mohl dr. Kilner nebo kdokoli jiný po-

zorovat velikost, barvu a strukturu jednotlivých vrstev aury. Kilner dělal pokusy s různými plyny – amoniakem, bromem, chlorem a jodem – a sledoval jejich vliv na auru. Některé plyny měnily barvu aury, jiné vyvolaly smrštění její vnější vrstvy. Kilner dokonce našel dobrovolníky, kteří byli schopni barvu své aury vůlí změnit. Mohli působit na celou auru nebo na jakoukoli její část, kterou doktor určil. Nejvýznamnějším počinem dr. Kilnera bylo jeho studium aury zdravých i nemocných lidí. Tento výzkum ho dovedl k přesvědčení, že je schopný přesně rozlišit zdravou auru od nemocné. Zapsal si: „Nemálo lidí, kteří se na mne obrátili, jsem mohl po přečtení jejich aury ujistit, že netrpí zhoubným nádorovým onemocněním.“³ Dr. Kilner vydal o výsledcích svých výzkumů v roce 1911 knihu *Lidská aura*, čímž si vysloužil posměch z řad lékařské obce. Naštěstí se nenechal od další práce odradit. Ve svém bádání pokračoval a jeho poslední kniha *Lidská atmosféra* vyšla v roce 1921.

Dicyaninovou deskou dr. Kilner rozpoznal v auře tři vrstvy. První, zvaná éterický dvojník, je tenký, téměř průhledný obal fyzického těla. Je silná přibližně 0,5–1 cm. Tuto vrstvu obklopuje hustá vnitřní aura, která dosahuje asi 7–8 cm od těla, a vnější pulzující aura s dosahem zhruba 25 cm od těla. Kilner si všiml, že zdraví lidé vyzařují barevné paprsky, které směřují do vnější aury. Protože tyto paprsky chyběly v auře nemocných lidí, začal dr. Kilner o auře uvažovat jako o způsobu určování diagnózy.

Pozoruhodné na výzkumech dr. Kilnera je to, že se nikdy o okultní vědy nezajímal a nestudoval je. Nikdy nečetl nic o východním mysticismu, nezabýval se theosofií. Navzdory tomu svým vědeckým přístupem dospěl ke stejným výsledkům, které mystici popsali již před tisíci lety.

V bádání dr. Kilnera pokračoval anglický biolog Oscar Bagnall, jenž vytvořil stínítko – desku – obsahující pinacya-

nol a methylenovou modř. Tato stínítka bylo možné nosit přímo na obličej, jako jakési brýle umožňující vidění aury. Takové „brýle“ je možné koupit i dnes; nabízejí je některé internetové obchody. Bagnallova kniha *Původ a vlastnosti lidské aury* vyšla v roce 1937.

Ve 20. století vzrostl zájem o fotografování aury. Prvním zařízením, které umožnilo vytvořit fotografii aury, byl Schlierův přístroj vyrobený v 19. století, jehož prvotním účelem bylo detekovat vady ve skle. Na těchto fotografiích vidíme to, co očití svědkové popsali jako „pableskující auru duhových barev“⁴ obklopující postavy. Lékaři na Londýnské univerzitě zkoumali energetické toky v blízkosti těla a zjistili, že tato zóna obsahuje o 400 % více mikroorganismů než okolní vzduch. To vedlo k teorii, že „aura“ je potenciálním zdrojem chorob, protože teplý vzduch v okolí těla zachycuje bakterie, anorganické látky a částčky staré kůže.⁵ Většina lidí schopných číst auru věří, že naše éterické tělo – část aury nejbližší k tělu – prozrazuje přítomnost choroby a to právě potvrdily i tyto fotografie.

V roce 1939 ruský elektrotechnik Semjon Davidovič Kirlian (1898–1978) souhrou náhod přišel na to, že fotografuje auru. Prvním popudem bylo pozorování psychiatrického pacienta, který se podroboval léčbě elektrickými šoky. Kirlian si všiml, že se mezi elektrodou a pokožkou pacienta objevuje slabý světelný záblesk. Po tomto objevu spolu s manželkou Valentinou sestrojili přístroj složený z elektrod, napojených na vysokofrekvenční zdroj napětí. Zkoumaný předmět umísťovali mezi tyto dvě elektrody; fotografie se zobrazovaly na citlivém papíru. Při prvním pokusu si Kirlian ošklivě popálil ruku, ale na bolest rychle zapomněl, když na citlivé desce uviděl fotografii svého aurického pole. Jeho jednoduchý fotoaparát zachycoval světelné záření kolem všech živých předmětů.

Jednou manželům Kirlianovým dal sovětský úředník dva téměř totožné listy se žádostí, aby je vyfotografovali. Manželé se zaradovali, že dostali možnost ukázat, jak skvěle jejich zařízení funguje. Listy fotografovali celou noc, aby vysoký úředník dostal skutečně ty nejkvalitnější výsledky. Ať se však snažili sebevíc, pouze jeden list vytvářel světelný efekt, který se snažili zachytit. Na snímku jednoho listu byly vidět rovnoměrně rozložené světelné paprsky po celé ploše listu. Fotografie druhého ukazovaly jen několik tmavých křivek. Jejich zklamání zmizelo, když jim úředník prozradil, že jeden list pocházel z rostliny napadené vážnou chorobou, což se ukázalo i na jejich fotografiích.⁶

Kirlianovi strávili třináct let zlepšováním svého fotografického přístupu, než jim sovětská vláda umožnila v bádání pokračovat v moderní vědecké laboratoři. V Kirlianových stopách se vydali další vědci, kteří se soustředili především na zdravotní aspekt jeho fotografií. Jednou z nejvýznamnějších je dr. Valerie Huntová, která 35 let pracovala na Kalifornské univerzitě v Los Angeles jako profesorka kineziologie. Ve své knize *Nekonečná mysl. Věda vibrací lidského vědomí* napsala: „Na základě svého studia nemohu už tělo považovat za organický systém nebo soubor tkání. Zdravé tělo je tekuté interaktivní pole elektrodynamické energie.“⁷

Na neuropsychiatrickém oddělení Kalifornské univerzity v Los Angeles dr. Thelma Mossová (1918–1997) zkoumala korelaci mezi emočním stavem subjektů a barevnými paprsky, které na Kirlianových fotografiích vyzařují z jejich prstů. Zjistila, že lidé prožívající silné emoce (např. zlost) mají kolem prstů červeně zbarvenou korónu, ale uvolnění a spokojení lidé mají korónu modré barvy. Další fascinující zjištění přišlo, když najednou fotografovala prsty dvou lidí. V každém případě zmizela koróna jednoho ze subjektů. Vědci z toho odvodili hypotézu, že energetické pole dominantnější osoby může zastínit energetické pole jiného člověka.⁸

Koncem 80. let minulého století britský homeopat dr. Harry Oldfield vytvořil vlastní systém založený na výzkumu manželů Kirlianových. Nazval ho polykontrastní interferenční fotografie (PIP). Jeho fotoaparát zachycuje energetické pole obklopující lidské tělo a na základě snímků posuzuje zdravotní stav pacienta. Když lékař objeví problém, snaží se pacienta vyléčit vyvážením energetického pole, které ho obklopuje. Není divu, že jeho metoda vyvolala značný odpor skeptiků, on však ve svém výzkumu stále pokračuje.⁹

Fotografické přístroje schopné zachytit auru můžete koupit v esoterických obchodech, na New Age veletrzích nebo na internetu. Přírůstek těchto fotoaparátů je v tom, že lidi seznamují s problematikou aury. Bohužel však nevytvářejí fotografie aury jako takové. Místo toho ji snímají elektronicky a elektrické pole těla přeměňují do barev, které odrážejí pocity a rozpoložení fotografovaného subjektu v okamžiku snímání. Subjekty se obvykle fotografují vsedě před jednobarevným pozadím s rukou položenou na citlivé desce, která snímá záření zkoumané osoby, jenž se v počítači přeměňuje do barevných vírů obklopujících fotografovanou osobu. Barvy záření mohou být vodítkem k charakteru fotografovaného, ale většinou odhalují pouze jeho pocity a emoce v danou chvíli.

V roce 2009 japonští vědci použili zvláštní kamery snímající jednotlivé fotony, které umožnily zkoumat světlo vycházející z lidského těla. Toto světlo má tisíckrát nižší frekvenci než světlo, které jsme schopni zrakem vnímat. V průběhu tří dnů vědci každé tři hodiny fotografovali pět mladých mužů v naprosté tmě od 10 do 22 hodin. Vědci zjistili, že intenzita záření během dne kolísá. Nejnižší byla v 10 hodin dopoledne a nejvyšší v 16 hodin. Potom postupně klesala. Kolísání prozrazuje, že světelné záření bude pravděpodobně spojené s metabolickým rytmem člověka. Tento způsob fotografování by

mohl pomoci odhalovat nerovnováhu a případné choroby v lidském těle.¹⁰

V této oblasti se stále aktivně bádá a existuje zde dostatek prostoru pro další originální badatelské přístupy. Doufám, že tato kniha vás bude dostatečně motivovat a vy se pustíte do vlastního zkoumání tohoto fascinujícího tématu.

V této knize se naučíte vnímat a vidět auru. Zjistíte, jak můžete pomocí aury zlepšit své zdraví, posílit víru a dosáhnout úspěchu ve všech oblastech života. Poznáním aury získáte schopnost vytyčit své cíle a dosáhnout jejich naplnění. Objevíte úžasný systém čaker – účinných baterií, které dodávají energii našemu bytí. Naučíte se, jak číst auru lidí ve vašem okolí. Nové poznatky vám umožní pomoci sobě i ostatním.

1

CO JE AURA?

Slovník definuje auru jako pole elektromagnetické energie, které obklopuje všechny živé věci. Ursula Robertsová ji nazývá „polem magnetických vibrací, které obklopuje každého člověka stejným způsobem, jako světlo obklopuje hořící svíčku nebo vůně zahaluje květ“.¹ Swami Panchadasi auru ve své knize *Lidská aura* popisuje jako „jemné éterické záření, které obklopuje každou živou lidskou bytost a dosahuje ve všech směrech 60 až 90 cm od těla“.² Aura však znamená daleko víc než jen toto. Aura je součástí každé buňky v těle a proto je lepší označit ji za jakési prodloužení těla než něco, co tělo pouze obklopuje.

Aura odhaluje charakter člověka, jeho duševní a emoční stav, zdraví, vitalitu a životní cestu. V auře se jasně zobrazují stálé myšlenky a emoce. Pokud se naše dlouhodobé duševní rozpoložení změní, tato změna se projeví i v auře. Lidé, kteří se zabývají čtením aury, vám jsou schopni přesně popsat, jak se v jakýkoli okamžik cítíte, protože se to zřetelně odráží ve vaší auře.

Aura běžného člověka je přibližně vejčitého tvaru a ve všech směrech dosahuje 2,5–3 metry od těla. Některé duchovně výjimečně vyspělé osoby mohou mít auru dosahující až několik kilometrů daleko a jejich žáci s nimi rádi tráví čas

i proto, že auru, která takové osoby obklopuje, velmi dobře cítí. Někteří z prvních Buddhových stoupenců tvrdili, že jeho aura dosahovala až do vzdálenosti 200 mil.³

Lidská aura se rozšiřuje a smršťuje v závislosti na našem zdraví a vitalitě. Ten, kdo je veselý, v dobré tělesné kondici a plný radosti ze života bude mít auru daleko širší než pesimista s podlomeným zdravím. Osoba s velkou aurou je lépe chráněná před vnějšími silami než ten, komu aura těsně přiléhá k tělu. Lidé s větší aurou si život více užívají a mají ho lépe pod kontrolou. Oproti tomu ti s menší aurou trpí pocitem bezmoci, jsou unavení a nevykonní.

Vaše aura je v neustálém kontaktu s aurou všech lidí, které venku potkáváte. Aura se stále rozšiřuje a smršťuje podle toho, zda přicházíte do kontaktu s pozitivními nebo negativními lidmi a zda je máte či nemáte v lásce. Vy – stejně jako oni – stále vstřebáváte a vydáváte energii. Proto se po čase stráveném s negativními lidmi cítíte unavení a bez energie. Určitě znáte lidi, jejichž přítomnost vás vždy naprosto vyčerpá – protože z vaší aury odsají všechnu energii. Toto se děje podvědomě, ale už jsem se setkal s několika lidmi, kteří záměrně posilovali svou auru na úkor ostatních. Těmto lidem se říká psychičtí upíři.

Zároveň však jistě znáte lidi, jejichž přítomnost vyhledáváte právě proto, že se v jejich společnosti cítíte dobře. Mají energie na rozdávání a nevědomky obohacují vaši auru. Čas strávený s přáteli nebo milými příbuznými na nás mívá stejný vliv.

Kdekoli se octnete, vždy přicházíte do kontaktu s lidmi, kteří vaši auru pozitivně nebo negativně ovlivňují. Naštěstí existuje řada způsobů, jak si v případě potřeby auru posílit a zvětšit; k těm se dostaneme později.

Výraz „aura“ pochází z řeckého *avra*, což znamená vzduch nebo vánek. Už před tisíci lety si jasnovidci všimli, že se aura

neustále pohybuje a mění podle naší nálady, emocí, které cítíme, zdraví, duševního stavu a úrovně duchovního uvědomění.

Aura obsahuje všechny barvy spektra. Její barvy se mění podle nálady a pocitů. Například aura zamilovaného člověka vyzařuje výrazně růžovou barvu; takový člověk určitě vnímá svět „růžovými brýlemi“. Ten, kdo je „zelený závistí“ nebo „rudý vzteky“ také své pocity před tím, kdo umí číst auru, neschová. Vidíte-li všechno černě, tato barva se výrazně projevuje i ve vaší auře. Všechna tato slovní spojení vznikla z toho, že vnímaví lidé barvy pozorovali v lidských aurách a přesvědčili se, že se při obdobných emocích spolehlivě opakují.

Zdá se, že děti instinktivně vědí, které barvy přiřadit jednotlivým náladám. To není nic zvláštního, protože mnoho malých dětí vidí auru u svých nejbližších a umí poznat, zda jsou maminka nebo táta spokojení, smutní nebo jestli se zlobí. V dětských obrázcích se jejich vnímání aury často projevuje. Bohužel rodiče mnohdy nevědomky tuto jejich schopnost zapudí komentáři typu „Proč jsi nakreslil bráchu červeně?“ Dítě možná kreslilo bratrovu auru, která zrovna v tu chvíli měla červenou barvu. Když takovou otázku dítě uslyší několikrát, raději přestane kreslit energetická pole, protože se mu zdá, že s tím rodiče nebo učitelé nejsou spokojeni. Šťěstí mají ty děti, jejichž rodiče je v kreslení energetických polí povzbuzují.

Aura může měnit velikost a intenzitu v závislosti na pocitech člověka, kterého obklopuje. Ten, kdo netrpělivě čeká na příchod milované osoby, bude mít vzrušenou a velkou auru jasných barev. Někdo, komu není dobře nebo je smutný, bude mít malou matnou auru. Kdyby však vyhrál ve Sportce, jeho aura se okamžitě zvětší a rozzáří prudkým přívalem energie a štěstí z takové novinky. Aura se totiž neustále mění a v každém okamžiku odráží naše duševní rozpoložení. Myšlenky a emoce mají okamžitý dopad na naše tělo i auru.

Nedávno jsem šel k lékaři na preventivní prohlídku. Lékař zjistil, že mi srdce bije rychleji než obvykle. Neuvědomoval jsem si, že jsem z prohlídky nervózní, ale mé tělo to vědělo a lékařské přístroje to zachytily. O několik minut později mi změřil pulz ještě jednou – frekvence byla opět normální. Přikázal jsem si totiž, že se musím uvolnit, a srdeční tep se okamžitě zpomalil. V tomto případě si mé tělo bylo vědomé pocitů, o kterých jsem já nevěděl, a proto jsem měl rychlejší tep. Když jsem se vědomě uklidnil, srdce se vrátilo k normálnímu tempu. Tyto změny by bylo možné pozorovat i v mé auře.

Všechno vydává měřitelné vibrace. Prchavá myšlenka vyvolá malé vibrace, silná přání vyvolaná emocemi nebo touhou, vytvářejí silné vibrace, které jsou v auře dobře viditelné.

Aura se skládá z několika vrstev, kterým se také říká jemnohmotná těla. Většina lidí je schopná s trochou praxe pozorovat alespoň tři vrstvy. Mnoho léčitelů a vysoce citlivých lidí vnímá vrstev více, přestože je nevidí.

Dříve se lidé domnívali, že se každá vrstva aury váže k jinému aspektu života. Mělo se za to, že třemi hlavními vrstvami aury jsou éterické, astrální a mentální tělo. Astrální tělo má na svědomí naše pocity, mentální ovládá naše myšlenky. Dnes víme, že myšlenky ovlivňují emoce a naopak. Proto se většinou na auru hledí jako na jeden celek, jednotlivé vrstvy se nezkoumají odděleně.

Podle některých jasnovidců se aura skládá ze sedmi vrstev.

1. Fyzická éterická vrstva
2. Astrální vrstva
3. Spodní mentální vrstva
4. Vyšší mentální vrstva
5. Spirituální vrstva
6. Intuitivní vrstva
7. Absolutní vrstva

Tyto vrstvy jsou propojeny se sedmi čakrami, energetickými centry uvnitř aury. Přestože někdy vnímám některé z těchto vrstev odděleně, ve své praxi se věnuji aure jako celku.

Tento přístup má však jednu výjimku. Éterické tělo, éterický dvojník, je vrstva velmi tenká, téměř neviditelná, silná asi 0,5–1 cm. Obklopuje celé tělo, ve spánku se rozšiřuje, u bdělého člověka je tenčí. Proto se někdy říká, že se chová jako baterie, která se přes noc nabíjí.

Když člověk poprvé začne aury vnímat, obvykle vidí éterické tělo jako mezeru mezi fyzickým tělem a aurou. Když se jeho aurický zrak zlepší, uvědomí si, že éterický dvojník má šedavý nádech, je v neustálém pohybu, třpytí se a dokonce mění barvy. Chvění éterického těla vytváří celou škálu pestrých a zářivých barev, které se neustále mění.

Éterickému dvojníku se někdy říká aura zdraví, protože nemoc je zde vidět jako tmavá skvrna nebo zlom v proměnlivé vrstvě. Špatné zdraví signalizuje i ztráta barvy éterického těla. Nemoc se v éterickém dvojníkovi projeví daleko dříve, než si člověk uvědomí, že něco není v pořádku. Může být velmi užitečné – když člověk včas zjistí, že před ním stojí potenciální problémy, může změnit svoje chování a vše napravit dřív, než dojde k něčemu zlému.

Éterického dvojníka ovlivňují i naše myšlenky. Ten, kdo se nepřetržitě zabývá negativními myšlenkami, bude mít šedavé éterické tělo ve srovnání s krásně zářivým éterickým dvojníkem člověka, jehož myšlenky jsou optimistické.

Éterického dvojníka obklopují další vrstvy aury. Někteří je vidí jako oddělené pláště, na Východě se jim říká *koša*, což znamená pouzdro.